

LLETRES ▶ NOVETAT

David Vann afronta el suïcidi del seu pare a 'Sukkwan Island'

► La novel·la fabula una tensa relaci3 paternofilial en una illa solit3ria d'Alaska

► El contundent debut de l'escriptor nord-americ3 guanya el prestigi3s M3dicis

ANNA ABELLA
BARCELONA

Als 13 anys a David Vann li va canviar la vida. El seu pare, un home depressiu i desesperançat, divorciat dues vegades a causa de la infidelitat, li va preguntar si volia anar a passar un any amb ell a Alaska. Ell li va dir que no. «Dues setmanes m3s tard el meu pare es va suïcidar», recordava dijous a Barcelona aquest professor i escriptor de somriure franc, nascut fa 44 anys a l'illa d'Adak, Alaska. Per superar «el terrible sentiment de culpabilitat» al pensar si una resposta afirmativa ho hauria evitat, va rec3rrer a l'escriptura amb nom3s 19 anys i el tard3 per3 madur fruit d'aquesta «teràpia liter3ria» va ser la seva *opera prima*, *Sukkwan Island* (Emp3ries/Alfàbia). En aquesta esgarrifosa, sorprenent, contundent i imprevisible novel·la curta, d'obligades refer3ncies autobiogr3fiques banyades en ficci3, hi va explicar «la hist3ria del nen que en lloc de dir que no diu que s3».

LA VERGONYA // «Durant els tres primers anys despr3 del suïcidi deia que el meu pare havia mort de càncer perquè me n'avergonyia i no volia que ning3 ho sab3s», confessa Vann, que va estar una d3cada reescriuint la novel·la, i patint insomni, fins que va trobar «la f3rmula de parlar dels personatges a trav3s del paisatge», convertint «Alaska en el tercer personatge» i mostrant «un m3n salvatge cap on el pare [Jim], que est3 molt desesperat, necessita escapar».

►► El nord-americ3 David Vann, dijous a Barcelona.

Sukkwan Island crea una atmosfera claustrof3bica i asfixiant, on es respira el drama encara per arribar, en una remota, inh3spita, freda i solit3ria illa d'Alaska, accessible nom3s per mar i en hidroavi3 i a 50 milles de Ketchikan, on Vann es va cri-

ar i on caçava i pescava amb el seu pare. Roy, un xaval de 13 anys, àlter ego de l'autor, accepta l'oferta paterna de passar-hi un any per reconstruir la relaci3. Per3, Jim, divorciat dues vegades i «reflex del meu pare -afirma-, que sempre va ser un in-

conscient que no pensava en les conseq3ncies del que feia», no preveu l'escassetat de menjar, la perillosa proximitat dels 3ssos o els imprevistos en un lloc on cap adult responsable portaria mai un nen.

CATARSI // Per a Vann, que intentava «comprendre la desesperanç del seu pare», el relat «va tenir un efecte meravell3s i catàrtic». «Em va ajudar a superar tota la vergonya i la ira que havia sentit i va tenir un altre efecte, el de tornar-lo a la vida -explica-. El llibre 3s gaireb3 una carta que volia escriure-li al meu pare, perquè un suïcidi 3s com una conversa interrompuda».

Vann rememora la «increïble» reacci3 de la fam3lia del seu pare: «Jo tenia 13 anys i em van regalar totes les seves armes, fins i tot el rifle per matar 3ssos amb qu3 es va suïcidar». I el sentiment de culpa del seu oncle: «Va intentar conv3ncer el meu pare perquè seguís tractament psicol3gic i va viatjar a Alaska per separar-lo de les armes de caça per3 ell el va conv3ncer que no calia». I com el seu pare va trucar a la seva madrastra abans de matar-se per dir-li: «T'estimo per3 no viur3 sense tu». Per a ella, pluvia sobre mullat: «La mare de la meva madrastra va matar el seu marit perquè li era infidel i despr3 es va tirar un tret».

ÈXIT TARD3 // Vann va trigar 12 anys a aconseguir publicar *Sukkwan Island*, que formava part dels relats *Llegenda d'un suïcidi*, que s'editaran aviat a Espanya. El 2008, una elogiosa cr3tica a *The New York Times* el va catapultar a l'3xit al cridar l'atenci3 de la poderosa Harper Collins, que el va fitxar. El llibre acaba de guanyar a França el prestigi3s premi M3dicis, ha arribat a les llistes de vendes i s'ha traduït a 10 idiomes.

A Vann li encanta el mar, navegar i construir vaixells per3 la vor3gine liter3ria (est3 a punt de publicar un llibre i en t3 un altre en marxa) li ha tret la idea de fer la volta al m3n en solitari en catamar3. «Ara veig que 3s bastant perill3s». ≡